

РЕШЕНИЕ

№ 100

гр. ****, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – **, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Гергана Р. Петрова

при участието на секретаря **ДЕСИСЛАВА АНДР. С.А**
като разглежда докладваното от Гергана Р. Петрова Административно наказателно дело № 20241420200037 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.58д-63д ЗАНН.

Образувано е по жалба на Х. В. Х., ЕГН *****, чрез адв. П. М. Б. от ВрАК, съдебен адрес: гр. **** срещу Наказателно постановление (НП) № 230967-002012 от 15.12.2023 г., издадено от Началник група в ОДМВР ****, Сектор ПП ****, с което за нарушение на чл.140 ал.1 ЗДвП, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.175 ал.1 т.1 ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 50,00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец, като на основание Наредба № Из-2539/17.12.2012г. на МВР му се отнемат общо 8 точки.

В жалбата се твърди, че НП е неправилно и незаконосъобразно - издадено в нарушение на материалния закон, процесуалните правила и целта на закона. Излагат се съображения, че деянието на жалбоподателя не представлява административно нарушение, поради факта, че е необходимо от субективна страна лицето да знае, че управляваното МПС е без поставени регистрационни табели. В конкретния случай липсва субективната страна на нарушението, тъй като жалбоподателят преди да започне да управлява процесния лек автомобил на 02.12.2023 г. е забелязал, че същият е с поставени регистрационни табели.

На следващо място се поддържа в жалбата, че дори евентуално да се приеме, че е налице извършено административно нарушение по чл.140 ал.1 ЗДвП, както от обективна, така и от субективна страна, то в същото време от страна на административнонаказващия орган е допуснато нарушение на материалния закон, водещо до отмяна на наказателното постановление, тъй като АНО неправилно е определил санкционната норма – чл.175 ал.1 т.1 ЗДвП, вместо чл.175 ал.3 предл. последно ЗДвП.

Иска се отмяна на обжалваното НП. Претендират се разноси.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и с адв. П. Б., който поддържа жалбата, така както е подадена и претендира присъждане на разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата. В съпроводителното писмо до РС-****, с което е представена административната преписка, ответникът моли обжалваното НП да бъде потвърдено. Прави възражение при евентуално уважаване на жалбата за присъждане на адвокатско възнаграждение под предвидения в Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения минимум. Не претендира разноски.

Настоящият състав намира депозираната жалба за процесуално допустима. Подадена е в преклузивния срок, предвиден в чл.59 ал.2 ЗАНН, от лице, имащо право и интерес от обжалване и против акт - наказателно постановление от категорията на обжалваемите. Разгледана по същество депозираната жалба се явява основателна.

След като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и съображенията на страните, настоящият състав приема за установено от фактическа страна следното:

Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на акт за установяване на административно нарушение серия АД № 166152/ 02.12.2023 г., за това, че на 02.12.2023 г. около 14:10 часа в гр. **** на ул. "*****" срещу № **** жалбоподателят управлява лек автомобил марка „Б*****“ с рег. № ****, собственост на ****, като липсва предна регистрационна табела на автомобила.

Констатирано е в акта, че жалбоподателят е извършил нарушение на чл.140 ал.1 ЗДвП, изречение първо, на която норма предвижда: „По пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места“. АУАН е съставен в присъствие на нарушителя, връчен му е лично и в графа „възражения“ същият е отразил, че няма такива.

Впоследствие било издадено и обжалваното в настоящото производство наказателно постановление с идентична фактическа обстановка, с което на жалбоподателя за нарушение на чл.140 ал.1 ЗДвП, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.175 ал.1 т.1 ЗДвП е наложена глоба в размер на 50,00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец. Последната разпоредба гласи: „Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който: т.1. (изм. - ДВ, бр.101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) управлява моторно превозно средство, на което табелите с регистрационния номер не са поставени на определените за това места. В НП е възпроизведена констатацията от АУАН, че л.а. се е движел без предна регистрационна табела, като е посочено, че нарушението се изразява в това, че нарушителят управлява МПС, на което табелите с регистрационния номер не са поставени на определените за това места.

Изложената фактическа обстановка се установява по категоричен начин от събраните по делото доказателства. По делото са приети и съответно приложени следните относими писмени доказателства: НП № 23-0967-002012/15.12.2023г., АУАН серия АД №

166152/02.12.2023г., справка за нарушител-водач, заверено копие от Заповед № 81213-1632/02.12.2021, писмо на ОД МВР-**** вх. № 9921/19.01.2024г. с приложена справка за собственост на процесния лек автомобил. Писмените доказателства не се оспорват от страните, същите са еднопосочни и кореспондиращи си, поради което съдът ги кредитира изцяло.

В хода на делото са събрани и гласни доказателства, посредством разпита на свидетелите Я. Д. Й. и Д. Д.. Дватама свидетели са категорични, че на посочените дата, час и място в акта са констатирани отразеното в акта нарушение. Категорични са и относно факта, че при зададен от тях въпрос жалбоподателят знае ли, че му липсва предната регистрационна табела, той бил отговорил, че знае и че я издирва. Съдът дава вяра на показанията на разпитаните свидетели, които споделят свои непосредствени впечатления. Същите са незаинтересован от изхода на делото. Показанията им са последователни и безпротиворечиви, взаимно се допълват и се подкрепят и от останалите доказателства по делото.

Разпитан по делото е и свидетелят ****, доведен от жалбоподателя, който заявява, че на 02.12.2023г. около обяд жалбоподателят му се бил обадил с молба да сведе до знание на неговите коли /шофьори/, които пътували из града, ако намерят регистрационната табела, да му я предадат. Вечерта жалбоподателят отново се бил обадил на свидетеля и му предал, че не е намерил регистрационната табела. Съдът дава вяра на показанията и на този свидетел, но от показанията му съдът не може да направи извод кога жалбоподателят му се е обадил – преди или след проверката на контролните органи, поради което не цени показанията на този свидетел.

По делото е дал обяснения и самият жалбоподател. Заявява, че не е знаел, че регистрационната табела е била паднала. Поддържа, че още по време на проверката се бил обадил на познато момче. Помолил го да отиде на определено място, през което бил минал нарушителя и да потърси табелата. След известно време момчето се обадило, че е намерило табелата, донесло я, нарушителят я показал на проверяващите полицаи и ги уведомил, че всичко е наред. Така поддържаното от жалбоподателя настоящият състав намира като линия на защитна теза, която се опровергава от самия жалбоподател от изложената друга теза в жалбата. Поддържаната от жалбоподателя теза се опровергава и от показанията на свидетеля ****, на който се бил обадил да търси регистрационната табела /чрез своите шофьори/ и вечерта го уведомил, че не я е намерил, а така също и от показанията на двамата свидетели - полицейски служители, които са категорични, че регистрационната табела до приключване на проверката не е била налице. В подкрепа на направения извод е и безспорният факт, че АУАН е съставен в присъствие на нарушителя и при връчването му същият не е правил никакви възражения.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от ПРАВНА СТРАНА следното: Жалбата е депозирана от легитимна страна, в предвидения от законодателя преклузивен срок и срещу наказателно постановление от категорията на обжалваемите, поради което се явява процесуално допустима. Разглеждайки жалбата по същество, по аргумент от чл.314 ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН, независимо от посочените от жалбоподателя

основания, съдът изследва правилното приложение на материалния и процесуалния закон в обжалвания санкционен акт. При тази проверка настоящата инстанция констатира, че АУАН е съставен при спазване на предвидената в чл.40 и чл.43 ЗАНН процедура и съдържа предвидените в чл.42 ЗАНН реквизити. АУАН и НП са съставени в сроковете по чл.34,ал.1 и ал.3 ЗАНН.

НП обаче, подлежи на отмяна по следните съображения: От възприетото по делото от фактическа страна еднозначно и безпротиворечиво се установява, че на 02.12.2023 г. около 14:10 часа жалбоподателят е управлявал лек автомобил Б**** с рег. № ****, собственост на ****, като се е движел по ул. „*****“ пред № ****, като автомобилът е бил без поставена предна регистрационна табела. С това жалбоподателят е извършил нарушение по чл.140 ал.1 ЗДвП. Нарушението е и субективно съставомерно, тъй като жалбоподателят е знаел, че има задължението да управлява МПС с поставени на определеното за това места регистрационни табели. При това съдът приема, че същият се е съгласил с общественоопасните последици от действията си. Неправилно обаче, в НП е посочено, че нарушението се изразява в това, че регистрационните табели не са поставени на определените за това места, тъй като предната регистрационна табела изобщо липсва и изобщо не стои въпросът, и е невъзможно при безспорната ѝ липса да е била поставена на друго /неопределено за това/ място. Посоченото в НП, че нарушението се изразява в това, че регистрационните табели не са поставени на определените за това места, предполага, че табелите са налични, но са поставени на други места в автомобила, а не на определените за това места. В акта е отразено само, че липсва предна регистрационна табела. Противоречието в обстоятелствените части на акта и НП представлява процесуално нарушение, което води до zlepоставяне интересите на жалбоподателя и накърняване правото му на защита, което е основание за отмяна на НП. Неправилно при това положение е приложението и на нормата на чл.175, ал.1 т.1 ЗДвП. Съгласно сочената разпоредба се налага наказание на водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но табелите с регистрационни номера не са поставени на определените за това места. В случая, както се изложи жалбоподателят е управлявал регистрирано МПС, за което има регистрационни табели, но едната - предна липсва. Нарушението му се изразява в това, че управляваното от него МПС е било без поставена предна регистрационна табела, което се санкционира по чл.175 ал.3 ЗДвП – в разпоредбата изрично е предвидено административно наказание глоба и лишаване от право да управлява МПС за водач, който управлява МПС, на което табелите с регистрационния номер не са поставени изобщо – липсват и не следва да се санкционира по чл.175 ал.1 т.1 ЗДвП, която предвижда санкция за нарушение, при което табелите са поставени, но не на определените за това места. В случая се установява изначално неправилно приложение на материалния закон, което е абсолютно основание за отмяна на санкционния акт, тъй като е затруднено правото на защита на санкционираното лице.

С оглед изложеното, жалбата против НП се явява основателна. Като такава следва да се уважи, като НП се отмени.

При този изход на делото, искането на жалбоподателя за присъждане на направените в хода на производството съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се явява основателно. Следва да се присъдят на жалбоподателя разноски в размер на 400 лева, представляващи адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, на основание чл.63 ал.2 т.1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №23-0967-002012/15.12.2023 г., издадено от Началник Група в ОДМВР ****, Сектор ПП ****, с което за нарушение на чл.140 ал.1 ЗДвП на основание чл.175 ал.1 т.1 ЗДвП, на жалбоподателя Х. В. Х. от гр. **** е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

ОСЪЖДА ОД на МВР гр. **** да заплати на Х. В. Х. от гр. **** разноски по делото в размер на 400 лв. - адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд гр. **** в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – ****: _____